

RENÉ LUIJK

BREINSCHORSING

BRAVENEWBOOKS 2017

DEEL 1 VAN EEN DRIELOGIE

BREINSCHORSING

Die vrijdag in 2016 was de meest gitzwarte dag uit mijn onrustige leven. Mijn eerste dag op aarde was ook op een vrijdag en toen voelde ik al dat het ergste nog moest komen. Ná de pre-verbale symbiose met ons moeder schoot ik in een radicaal onvervulbaar tekort. Die eerste vrijdag van mijn leven was met name voor mijn moeder een zeer zware bevalling. Vorig jaar werden de laatste hechtingen er bij haar nog uitgehaald. Er zijn mensen die maar moeilijk kunnen toe laten dat ons tekort onvervulbaar is. Wij mensen zijn zwanger van gebrek en gemis en het ergste moet nog komen. Maar erger dan die vrijdag in 2016 kan het niet. Onze kinderjaren zijn vaak al een kwellend tranendal in barensnood. Kerk , staat en straat zijn een aanslag op het emotioneel beleven van ons eigen échte gevoel. Wij mensen proberen dat onvervulbare tekort trouwens wel vol te maken met wetenschap , kunst , muziek , seks , GHB , geld , macht en niet in de laatste plaats met religie. Maar aan het begin van de 21ste eeuw zijn we tot het inzicht gekomen dat rabbijn , priester , koopman en therapeut ons niet kunnen verlossen van ons onvervulbare tekort. Na de symbiose met ons moeder leven we in angst en onveiligheid. We zijn nergens veilig in kerk , staat en straat. Ook van veel politici mogen we niet voelen wat we voelen. Als we ons tekort kunnen accepteren leven we relatief gelukkig met momenten van geluk. Maar die vrijdag verkeerde ik in de enige hel die er is. Mijn eetlust was totaal verdwenen. Ik voelde een soort zeurende kiespijn in mijn maag. Mijn dagelijkse portie omeprazol werkte niet meer. Geneesmiddelen zijn niet voor de hel gemaakt. Dat 06-nummer met zeer veel

zessen bleef pal voor mijn ogen staan. Ik kon er niet langs kijken. Buiten dat nummer was er geen ruimte. De grond schoot onder mij vandaan. Ik stond nergens meer op. Ik voelde me als een bodemloos kind dat in zijn kinderjaren moest opgroeien zonder ouderlijke liefdevolle empathische betrokkenheid. Ik liep gebroken naar de keuken. Het ontkurken van een fles rode wijn zou nu niet verstandig geweest zijn. Normaal gesproken was het leven te kort om slechte wijn te drinken , maar nu? Ik pakte een pakje Zonnatura. Na een dergelijk telefoontje lijkt mij thee verstandiger. Ik voelde het maagzuur branden in mijn slokdarm. Het te veel aan maagzuur kwam godzijdank niet omhoog. Dat had ik vrijwel nooit. Het bleef in mijn slokdarm. Zou dat zuur mijn slokdarmkanker aan het voorbereiden zijn? Ik wist het niet zeker. Wat weten we nu eigenlijk zeker in het leven? Ik kreeg steeds minder behoefte mijn onwetendheid "op te lossen" door een nog grotere onwetendheid. Elke avond zag ik op het journaal stammen die hun onwetendheid niet kunnen accepteren en hun onwetendheid via verschillende nog grotere onwetendheden probeerden te laten vervangen. Vooral mensen met een religieuze kwab in hun brein kunnen maar zeer moeilijk hun onwetendheid aanvaarden. Zou het niet kunnen accepteren van je onwetendheid de vader van de strijd en de oorlog kunnen zijn? Ik verlangde naar mijn ontspanningsthee. Ik kon de 100% biologische relaxation thee niet vinden. Het leven is een verschrikkelijk lijden dacht ik. Ik begeer thee , maar ik kan de thee niet vinden en ik had totaal geen zin mijn begeerte naar deze thee los te laten. Wat is een mens zonder begeerten! In een warm crematorium zijn we de begeerten voorbij. Je hoeft niet meer te komen had mijn baas gezegd. Je leven is vanaf deze vrijdag "voltooid". Blijf lekker thuis zitten en sterf

achter de geraniums. Bedenk dat het ergste nog moet komen. Mijn baas wist "precies" wie ik was. Wat ik deed. Wat mijn motieven en intenties waren. Toch was er geen bewijs. Er was ook geen bewijs van kwade opzet. Als mensen iets niet weten vullen ze het vaak genadeloos en zonder gevoel in voor een ander. Vooral mensen met een religieuze kwab in hun brein! Het vrome volk heeft het mysterie niet nodig. Ze vullen sneller in dan god kan interpreteren. Als mensen een psychose hebben, zien ze een fantasie voor werkelijkheid aan. Ik denk dus ik ben (in de war). Zou fantasie óók de vader van de oorlog kunnen zijn? Maar die thee had ik nog steeds niet gevonden. Het was die thee met passiebloem, salieblad en vooral valeriaanwortel. Mijn ex beweerde altijd: valeriaan in het land de stress aan de kant. Er waren dagen dat ik te veel valeriaanwortel dronk en last kreeg van onder stress. Bij onder stress kon ik de dingen in huis maar moeilijk vinden. Ik ging weer terug naar de woonkamer. Ik voelde een enorme drukkende band rond mijn hoofd. Ik ging zitten. Deed mijn ogen dicht. Deed mijn ogen weer open. Pakte mijn telefoon. Las het bericht opnieuw. Het stond er echt. Mijn almachtige baas wist precies wat mijn motieven de laatste jaren waren geweest. Zij speculeerde niet eens over mijn motieven, maar zij wist het. Zij vulde inderdaad sneller in dan god kon interpreteren. Ik ging aan de eethoek zitten. Legde mijn hoofd in mijn handen. Met de twee muizen van mijn handen drukte ik op mijn gesloten ogen. Bij dit standje deed ik net of ik keek. Kijken met gesloten ogen terwijl je de druk van je handen voelt. Kan een mens iets waarnemen zonder dat er een zintuiglijke prikkel in de buurt is? Is sensorische verminderde deprivatie de weg naar een buitenzintuiglijke waarneming? Maar gebeurt dat nu niet juist tijdens een psychose? Dat

mensen dingen waarnemen zonder dat er een zintuiglijke prikkel aan vooraf is gegaan? Ik kwam een moment tot rust met mijn hoofd in mijn muizen. Terwijl ik met gesloten ogen bleef kijken , zag ik ineens ratten. Onmiddellijk wist ik waar mijn thee met passiebloem , salieblad en valeriaanwortel was. Mijn thee was in de garage. Omdat mensen en ratten vreselijk veel op elkaar lijken deed ik experimenten met ratten. Drie keer per dag kregen drie ratten een kopje thee terwijl drie andere ratten water dronken. Ik wilde onderzoeken of de valeriaanratjes met meer vrede in de wereld stonden. Waarom kunnen we wetenschappelijk gesproken mensen en ratten zo goed met elkaar vergelijken? Ik liep naar mijn garage. Het was er koud. In de wereld was het die ochtend koud. In de garage dus ook en in mijn hart. Ik had een groot koud hart. Ik liep onmiddellijk weer van de garage naar de keuken. De oude keuken. In ons huis bevonden zich twee keukens. Rachel en ik sliepen en aten saamhorig , maar kookten apart in verband met onze lieve vrede. Met Lea was het allemaal anders. In de tijd was Rachel de eerste , maar hoe zat het emotioneel? Ik was daar nog niet achter. De eerste is de laatste , maar is de laatste ook de eerste? Ik was op zoek naar mijn eigen échte gevoel. Zoeken begon ik steeds prettiger te vinden dan vinden. Vinden kan vreselijk saai worden. Per slot van rekening is de voltooiing de dood. Het was mij gewoon niet helder en duidelijk hoe het nu zat tussen mij , Rachel en Lea. De buurt sprak er schande van. Die Simon hokt met Lea en Rachel. De omgeving kan vaak niet empathisch inlevend begrijpen dat er mensen zijn die in contact willen leven met hun eigen échte gevoel. Het lijkt net of mensen zich steeds minder senang voelen , omdat de claim vanuit kerk , staat , strand en straat voor elk mens dezelfde moet zijn. Maar elk

mens is en blijft radicaal anders. Ik zie dat het onbehagen in Nederland en Europa groeit aan het begin van de 21ste eeuw. Het is net of veel mensen in rouw zijn , maar niet vanwege een afwezige geliefde. Ze hebben last van verlies ervaringen. De veranderingen in Nederland (laten we maar dichtbij beginnen) gaan té snel. Die snelle veranderingen zien mensen als een gevaar en daarom zijn ze ook bang. Want angst is een reactie op gevaar. Er zijn zelfs mensen die verlangen naar een vaderland minnende lente. Natuurlijk is angst ook een product geworden. Angst verkoopt. Maar er zijn mensen die zich echt niet senang voelen. Angst richt zich altijd op verlies of scheiding van iets (vrijheid!) of iemand. In de keuken deed ik niets. Ik voelde me steeds kouder worden. Sinds het telefoontje van mijn baas omtrent mijn "voltooide leven" was ik compleet chaotisch en in verwarring. Ik vulde mijn waterkoker met water. Ik deed eigenlijk altijd water in mijn waterkoker. Zette het knopje aan. Pakte een theezakje uit het doosje en rook aan het zakje. Rook ik nu passiebloem , salieblad of valerianawortel. Het lipje dat met een touwtje verbonden was aan het zakje was groen en er stond ontspanning en relaxation op en twee takjes. Aan het ene takje zaten drie blaadjes. Aan het andere takje zes blaadjes. Het takje met de drie blaadjes raakte mij het meest. Al ruikend aan het theezakje raakte ik vreselijk opgewonden. Kan dat bedacht ik bij mijzelf. Kan je bloed gaan stromen al ruikend aan een theezakje met passiebloem , salieblad en valerianawortel? Ik dacht niet meer , maar ik voelde. Ik was waar ik niet dacht. Ik moest mijn broek even aanraken. Kan een mens ook van een enorme stress opgewonden raken? Werd ik nu opgewonden van de thee of van de stress en me realiserend dat het leven meestal en is. Ik was waar ik niet dacht en toch moest ik

denken. In no time zat ik in een schoollokaal van mijn kind-jaren tijdens een wiskunde examen. Ik wist niet hoe ik de eerste opdracht moest aanpakken. Bij de tweede opdracht liep ik ook vast. Toen werd de spanning en stress zó hevig dat de vloeibare ontlading nooit meer uit mij hippocampus (de hersenkern waar nieuwe informatie wordt opgeslagen) is verdwenen. Ik rook opnieuw aan het theezakje en liet haar daarna in het hete water zakken. Laissez infuser environ 5 minutes stond er op het doosje. Deze keer gehoorzaamde ik. Deze keer wel. Ik voelde het verzet stromen door mijn bloed. Verzet zonder overgave. Ik voelde in contact met mijn eigen échte gevoel dat ik voor onrecht nooit zal vluchten. Is het leven vechten of vluchten? Terwijl de thee aan het trekken was, wist ik het. Na die zure bizarre buitenproportionele idiote mededeling kon ik maar één ding doen. Niet vluchten, maar vechten voor mijn recht. Het leven is immers flight or fight. De thee was klaar. Met de thee liep ik naar mijn warme living room. Ik proefde de valeriana in de thee zoals roomsen gods liefde proeven in de eucharistie. Naar wie gaat mijn spanning en stress bedacht ik tussen de oren. Ik zie werkelijk niet één religieus mens op het journaal of in de echte werkelijkheid zonder stress en spanning. Pas op voor mensen die van de aarde een paradijs willen maken. Pas op voor de verticale metafysische typen die vreselijk graag naar de hemel of het paradijs gaan. Meestal willen ze bloed zien. Is het niet bij de besnijdenis of slachting of op goede vrijdag. Vooral chronische stress, dat is stress door de tijd heen is vreselijk slecht voor je hippocampus in je brein. Die chronische stress moet ik in ieder geval voorkomen. Mijn hippocampus zal ik nog lang genoeg nodig hebben, omdat deze hersenkern ook een sleutelrol vervult in de re-actie op stress. Hoe moet ik

anders mijn stress reguleren. Hoe moet ik anders nieuwe informatie vasthouden? Ik zal mijn hippocampus nog hard genoeg nodig hebben in mijn verzet tegen mijn aangedane onrecht. Mijn hele hart staat open voor de valeriaan bedacht Simon. Moet ik nu de troost gaan zoeken bij god of bij de valeriaan. Of is het en en. Sinds Auschwitz hebben we van god niet zoveel meer vernomen. God heeft zijn volk verkocht voor een spotprijs en de verkoop heeft "hem" niet veel opgeleverd. Misschien moet ik meer op valeriaan vertrouwen bedacht Simon. Zou de allerhoogste überhaupt het snoeiharde besluit van mijn baas hebben waargenomen? Wat zou god vinden (als "zij" bestaat) van de strenge rigide bizarre buitenproportionele beslissing van zijn baas? Heel diep van binnen wist Simon dat dit de eerste gerechtelijke dwaling zou worden in zijn unieke niet verwisselbare werksfeer. Een baas die zich als god gedraagt was reeds eerder voorgekomen in de geschiedenis. Maar dit was geheel anders. Zou ik maar op valeriaan vertrouwen? Valeriaan helpt bij koorts en ook in het verleden bij de pest. Ook bij deze moderne pest? Was religie niet de pest voor de geschiedenis? Ik heb in deze grenssituatie een rustgevend middel nodig wat niet ten koste gaat van mijn concentratie. Bij de vlucht heb je concentratie nodig, maar zeker bij het gevecht tegen onrecht. Op internet las ik dat valeriaan de aanmaak en werking van de juiste neurotransmitters reguleert. Simon zette zijn glas met relaxation thee aan zijn mond. Hij nam een klein slokje van zijn valeriaan drank. Moet ik nu ook in deze thee geloven bedacht Simon. Of werkt valeriaan ook buiten het geloof om? Ik had een vreselijke pijn in mij insula. Bij buitensluiting wordt de insula in het brein geactiveerd. Via MRI kunnen we alles in het brein controleren. Ik zag op het journaal dat vandaag een man bij

een plofkraak een klap op zijn hoofd kreeg met een ijzeren staaf , omdat hij zijn toko wilde beschermen. Bij een dergelijke klap wordt ook de insula in het brein geactiveerd. Ik was moe. Ik had geen hoofdpijn , maar een afschuwelijk zwaar gevoel in mijn hoofd. De omeprazol voor mijn maag werkte niet meer. Mijn baas had mijn geluk verwisseld in ongeluk. Ik wist het! Ik moest kapot. Ik liep opnieuw naar de keuken. Ik had een tweede kop valeriaan thee nodig. Alleen valeriaan kon mij nog redden. De waterkoker deed haar werk. Ik zette de tv aan. Renzi stopt er mee. Italië is de elite meer dan zat. Het populisme heeft niet gewonnen , want populisme bestaat niet. Eén keer trek je de conclusie populisme is een illusie. Als mensen iets niet begrijpen verzinnen ze een hokje of een vakje. Als mensen het mysterie niet begrijpen , fantaseren ze een religie. Maar populisme bestaat niet bedacht Simon. Net als bij taal en religie praten mensen elkaar van hartslag tot hartslag na. De mens is het grootste nabootsende dier op aarde. Zeer veel in het leven is nabootsende imitatie. Mensen zijn zwanger van mimetisch gedrag. Iemand riep populisme en de NPO volgt. Was het maar alleen de NPO. Een populist is een mens (er zijn niet alleen vrouwen en mannen) die niet voor geld , seks en macht in de tweede kamer zit. Een populist dient het volk (populus in het Latijn). Een populist praat niet alleen maar met zichzelf zoals bijvoorbeeld Segers van de CU , maar luistert naar de mensen. Natuurlijk wil een populist via (dát is de weg) het volk de verkiezingen winnen , maar dat wil elke politicus. Ook Jesse Klaver wil minister president worden en hij maakte helaas geen grap. Zonder het volk kun je immers niet winnen. Is het niet een beetje populistisch om mensen in het hokje en vakje populisme te stoppen. Simon kon juist zeer waarderen dat mensen o p e n stonden voor

de stem van het volk. Dat was toch de be-doel-ing van een democratie. Hoewel voor Simon de rechtsstaat nog belangrijker is dan de democratie. In een rechtsstaat zijn bijvoorbeeld de rechters onafhankelijk en voor het leven benoemd. Een democratie kan zichzelf op democratische wijze om zeep helpen. Bij de gedachte aan rechters moest Simon onmiddellijk aan zijn baas denken. De inquisitie was er niets bij flitste het in zijn brein. In een rechtsstaat worden er geen mensen gestraft zonder bewijs en zonder bewijs van kwade opzet. Maar mensen met een religieuze kwab in hun brein voelen , denken en handelen in de mééste gevallen zonder bewijs. Omdat er niets te bewijzen valt zijn gelovigen vaak zó fanatiek. Angst voor twijfel doet hen regelmatig radicaliseren. Angst voor vrijheid verziekt vaak de sfeer in kerk , staat , strand en straat. Deze mensen laten eenvoudigweg hun onwetendheid niet toe. Ze vervangen hun onwetendheid door een nog grotere onwetendheid en gaan dan maar rustig slapen in de illusie dat ze veilig zijn. Die grotere onwetendheid noemen ze dan god. Maar Simon wist dat hij niets wist. Hij wist wel iets. Hij wist dat deze bizarre buitenproportionele straf hem en zijn familie kapot zou maken en het ergste moest nog komen. Zijn baas had een beeld van hem maar zij realiseerde zich niet dat onze beelden meestal niet kloppen. We hebben beelden van onszelf , de ander , het leven , het Nederlands elftal , god , priesters , politici , politie , maar kloppen onze beelden? Simon had die morgen nog geen moer gedaan. Hij voelde. Hij dacht. Hij moest denken en schrijven. Hij dacht zich door het leven heen. Ik denk dus ik ben (in de war). Ik denk dus ik dacht dat ik er was. In zijn binnenwereld was de chaos en verwarring compleet. Op tv zag hij dat een potje met valeriaan pilletjes bij het Kruidvat in de aanbieding was.

Simon schreef het onmiddellijk op. Hij schreef alles onmiddellijk op wat tussen zijn oren flitste. Wie schrijft die blijft. Alles zou een openbaring kunnen zijn. Zó ging dat toch ook bij de profeten. Simon vergelijkt god wel is met een oude schoen. Alles is versleten aan hem behalve zijn tong. Morgen vliegen ze bij de KLM niet hoorde hij nog net toen hij naar de telefoon liep. Ze hebben scheurtjes gevonden bij het personeel van KLM. Simon was te laat bij de telefoon. Laat ook maar. Ik heb toch geen lust om te kletsen. Simon ging op de bank zitten, maar eigenlijk wilde hij naar de keuken. Zou de aanbieding van het Kruidvat ook op internet staan? Simon zette zijn computer aan. Hij had net bij Bol.com een nieuwe kleine HP laptop gekocht. Gelukkig stond Word er al op. Maar de tekens klopte niet. Als hij drukte op de = kreeg hij een ? en als hij drukte op de ± kreeg hij een ^. Ik mag wel niet vergeten de klantenservice vandaag te bellen bedacht Simon. Inmiddels had hij het potje met valerianapilletjes gevonden. Ons hart blijft onrustig totdat het rust vindt bij valerianapilletjes. Op het etiket stond Kruidvat. Rust en ontspanning. Valerianapilletjes 200 mg. Bij stresssituaties en spannende tijden. 60 tabletten. 1 per dag. Voedingssupplement. Deze rustgevertjes zijn inderdaad voor spannende tijden. Als een baas je probeert te vermoorden, kunnen we toch wel spreken van stress? Wat had deze straf voor zin. Een straf moet toch zin hebben. Waarom geloofde zijn baas niet in herstel van relaties. Waarom speelde bij haar de omstandigheden geen enkele rol. Waarom speelde de persoonsverwisseling ook geen rol. Simon wilde juist sociaal zijn. Er was ook geen enkel bewijs van kwade opzet. De telefoon ging opnieuw. Het was Lea. Zou de laatste de eerste worden? Rachel kende hij al bijna 14 jaar en Lea nog geen 7 maanden. Elke partner van elk mens is en blijft natuurlijk

radicaal anders. Daarom bestond homoseksualiteit voor Simon ook niet. Dat homo kwam immers van het Griekse *homoios* en betekent zoveel als verliefd worden op hetzelfde. Maar elke partner is en blijft juist radicaal anders. Zelfs als je als een slager vreselijk naar uiterlijke lichamen kijkt , blijft de ander anders en dus hetero. Er is geen piemel hetzelfde! Simon was geen nabootsend dier op aarde. Hij had de moed zelf te voelen en denken zonder leiding van paus , dictator , ouders of frau Merkel. In de vierde klas van het gymnasium had Simon reeds een vreselijke clash met zijn biologie docente. Hij beweerde dat vrouwen ook een piemel bezitten. Weliswaar een kleine , maar toch. Deze clitoris had Simon onderzocht en bestond uit exact hetzelfde weefsel geneeskundig gesproken als de mannelijke penis. Simon realiseerde zich dat Rachel en Lea anders zijn en waarschijnlijk ook zullen blijven. Maar hij was dol op deze twee vrouwen. Hij hield anders van Lea dan van Rachel , maar absoluut niet minder. Op het moment dat ik de telefoon oppakte , voelde ik hoe vreselijk moe ik was. Hallo Lea hoe gaat het met je? Ik heb zojuist drie potjes met valeriaan pilletjes gekocht via internet. Ik kom gewoon niet tot rust en voel me vreselijk gespannen. Ja je weet wel door die genadeloze gevoelloze baas van me. Maar hoe gaat het met jou? Ben je al bij de huisarts geweest? Ik had vanmorgen een afspraak rond 10.00 uur en ik krijg inderdaad die viagra. Mijn huisarts was het inderdaad met je eens Simon. Viagra is niet alleen voor heren. Het vermogen te genieten hoort bij psychische gezondheid. Als het bloed niet overal gaat stromen , valt er in het waterbed weinig te genieten. Dank Simon dat je mij op dit spoor hebt gezet. Ik dacht inderdaad altijd dat viagra alleen maar voor mannen was uitgevonden. Is Rachel vanavond thuis? Nee , dan zie je mij van-

avond wel verschijnen. We moeten dat spul wel samen een uur van te voren inslikken. Tot straks. Lea was een schat. Ze was tof. Je kon er heerlijk mee kletsen. Ze had een goed karakter. Ze had een heerlijke Braziliaanse huid. Ze was mooi. Uiterlijk en innerlijk, maar ze had last van erotische inertie. Ze was trager dan de Nederlandse spoorwegen. In het waterbed was ze vreselijk traag. Met Lea kwam je niet verder dan slakken seks. Tijdens het spel bleef zij het liefst televisie kijken. Als ik háár begon te strelen, begon zij zichzelf te masturberen. Ze verlangde naar vier handen aan haar lijf. Ze hield niet van zichzelf, maar van haar geïdealiseerde Lea. Ze kwam alleen eerder klaar dan god kon scheppen. Voor haarzelf had ze de viagra niet nodig, maar meer voor de seks binnen de relatie. Dat was bij Rachel geheel anders. Rachel was liefde. Zij zocht zichzelf niet. Rachel gaf met mijn verjaardag ook altijd een cadeau dat ik erg kon waarderen. Lea gaf altijd iets aan mij wat zijzelf erg leuk vond. En toch hield ik van deze twee vrouwen even veel. Maar wel op een andere manier. Dat wel. Naar Lea kon je heerlijk kijken. Zij was een lust voor het oog. Na een blik op haar gelaat moest god wel bestaan. Ik dacht dan altijd waarom is er iets en niet niets. Als god mooier was dan Lea dan begrijp ik niet waarom de kerken niet voller zitten. Wat is er weer vreselijk veel gebeurd deze morgen en het is nog maar iets over 11.00 uur. Het weer was fantastisch. Buiten was het licht en helder. Het viel Simon op dat als het in de nacht een beetje koud werd het overdags vaak prachtig was. Het zonlicht scheen over de werkelijkheid. Zonder nachtvorst regende het bijna altijd in de winter. Simon controleerde bijna alles. Hij had liever geen stropdas aan. Liever geen horloge. Was altijd ruim op tijd bij een vergadering of de trein. Hij vond het fijn als vrienden of familie even

lieten weten wanneer zij aan kwamen. Met het moment van de dood had Simon ook afschuwelijk veel moeite. Dat moment komt immers onverwachts en valt nauwelijks te controleren. De gedachte dat als ik er ben , is de dood er niet en als de dood er is , ben ik er niet meer gaf Simon geen enkele troost. Simon controleerde niet alleen het weer. Hij controleerde vrijwel alles. Daarom was hij zo vaak zo moe. De gedachten schoten bij Simon door zijn hoofd. Altijd borrelde er wel iets op. Simon was vreselijk associatief. Waarom heeft mijn baas verdomme me niet eerst een waarschuwing gegeven? Waarom niet eerst een voorwaardelijke straf? Mevrouw Clinton heeft met haar email gedrag de staatsveiligheid van de USA in gevaar gebracht. Maar geen straf. De FBI deed vier jaar gerechtelijk onderzoek. Hillary werd beschuldigd van extreme nalatigheid. Die Duitse komiek die een president op de korrel nam op een grove manier kreeg geen straf. Ik realiseer mij nu dat ik de naam van deze president niet eens durf te noemen. Veel mensen in Nederland zijn bang om een mening te hebben , laat staan hun mening te delen. Het kantoor van Van der Steur cum suis is een grote onoverzichtelijke chaos , maar geen straf. Waarom gaf mijn baas mij niet eerst een waarschuwing of een voorwaardelijke straf in plaats van deze mokerslag? Waarom? Op het journaal zag ik vandaag dat de man die Alexander Pechtold met de dood heeft bedreigd een maand voorwaardelijke straf in het gevang krijgt. Wat gebeurde er? Op Facebook had de man geschreven dat Alex een kopschot moest krijgen en hij had daar een pistool naast gezet. De man kreeg geen straf. Maar Alex ging in hoger beroep. In hoger beroep kreeg deze doodsb bedreiger de straf van een week in het gevang. Geert was wel schuldig , maar kreeg geen straf. Net als de dames Christine Lagarde (IMF) en Smit Kroes.

Wat is er met mijn baas gebeurd bedacht Simon. Die valeriaan had zijn werk nog niet goed gedaan. De stress en spanning gierde door zijn bestaan. Zou ik vragen of Lea eerder wilde komen? Maar dat kon niet. Lea moest werken. Zou seks hem van de stress kunnen afhelpen. In de buurt van een hoogtepunt vergeet je immers alles. Je vergeet het kwaad in de wereld. Je vergeet het kwaad in je leven. Je vergeet de spanning en de stress. Simon was bang voor een aanslag op zijn hippocampus. Een aanslag doet de hippocampus krimpen. Een gekrompen hippocampus vangt de volgende aanslag weer minder goed op. Op deze manier ben je op weg naar de dood. Zou porno op dit moment een oplossing zijn? Simon dacht wel is aan een zelfmoord. Kijk , hij wilde niet dood , maar wel een ander leven. Een leven zonder de geestelijke moord van deze baas. Met zijn sociale intelligentie had hij wel een vermoeden dat het zó zou gaan , maar uiteindelijk wist hij het nog maar een paar uur. Hij wist nog maar een paar uur dat zijn leven “voltooid” is. Een voltooid leven is een voltooid leven. Wat kun je anders doen met een voltooid leven dan alle geneesmiddelen die je rijk bent in één keer in te slikken? Zou hij Rachel bellen? Per slot van rekening kende hij haar bijna veertien jaar. Maar het risico was natuurlijk dat ook Rachel vanavond dan misschien spontaan aan zou komen terwijl het spel met Lea in volle gang zou zijn. Of toch maar weer een kopje valeriaan thee? Ging hij wel goed met die valeriaan om? Kan een mens verslaafd raken aan valeriaan? Simon wist dat hij niets wist. Waarover je niet kunt spreken daarover kunnen we beter zwijgen. Simon zette zijn computer weer aan. Hij deed zijn laptop open , maar door de stress gleed deze via zijn knie op de tegels. De tegel was niet kapot , maar onder de tegel zat vloerverwarming. Hoe zou het met

de vloerverwarming zijn? Simon piekerde werkelijk over alles. Had hij nu een piekerstoornis? Laat ik eerst maar is naar de valeriaan gaan bedacht hij. Simon zocht op Valeriana Officinalis. Simon wist als gymnasiast dat valere in het Latijn gezond zijn of sterk zijn betekende. Nú moest hij sterk zijn. Hij moest in het heden leven en sterk zijn. De Romeinse keizer Plinius Lucinus Valerianus gebruikte dit kruid ook als geneesmiddel. De Noren en de Germanen kenden de god Balder. Misschien verwarden ze de b en de v? Zou valeriaan ook van balderiaan kunnen komen? Simon wist dat hij niets wist. Hij zat op de wolk van het niet-weten. Vreemd eigenlijk dat niemand meer praat over die god Balder. Goden komen , veranderen en verdwijnen weer. Zou dat met de god van het jodendom en christendom ook zó gaan? Kunnen goden verhuizen? Katten houden trouwens ook van valeriaanwortel las hij op internet. Plotseling kreeg Simon een vreselijke pijscheut in zijn insula. Dat deel van het brein dat bij buitensluiten (exclusion in het engels) wordt geactiveerd. Of kwam het door al die namen op internet. Echte valeriaan. Kattekruid. Baldriaan. Stinkerskruid. Zenuwgoed. St.Joriskruid. Speerwortel. Speerkruid Koortswortel. Veldkropper. Pijpenkruid. Kattepier. Stinkaard. Fleeerjan. Ooghecruyt. Duvelsdrek. In de antieke tijd gebruikten Hippokrates en Galenus valeriaan tegen slapeloosheid. Zenuwgoed vond Simon wel een mooie naam. En pijpenkruid natuurlijk. Wat verlangde hij naar een van zijn twee vrouwen! Wat zou Lea ervan vinden als hij haar zou inviteren een kopje pijpenkruiden thee te gaan drinken samen saamhorig en intiem op het liefdesbankje? Zou Lea door het drinken van een kopje pijpenkruiden thee haar erotische inertie en traagheid te boven komen? Verlangt niet elke man naar een vrouw die zonder remming hartstochtelijk het initiatief neemt? Rachel